

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

זֵהָר חֻדְשׁ יִתְרוֹ

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ מִל וְנִחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של ל' חלקים

כרך כ"ט - חלק ה'

קונטרס 845

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעייה"ק בית שמש תובב"א

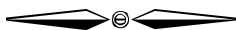
ללמוד 75 שנים בימות החל! ומנן "הזהר הקדוש" הוא גימטריא "תורה חביבה", "בן דוד משיח צדקך", "ה' עליון על כל הארץ", "ויתבוננו חסדי ה'", "ומעשה ידיו כוננהו". ובפרט בשנה הזו – ה"תש"ע – כמנן "אור חדש על ציון". ישוטטו רבים ותרבה הדעת כמים לים מכסים בכל פרד"ס התורה.

ואפריון נמטייה להאי גברא רבא ויקרא הרב הגאון מעוז ומגדול מוצה הרבים, אשר אותה נפשו לפעל גדולות ונצורות מזיו קדש הזהר הקדוש לעם קדוש. ואמינא אישר חילה לאורייתא באשר השם אתו. והננו לברך מברך שחפץ השם בידו יצלח. תרב גדלתו, יפוצו מעינותיו חוצה להגדיל פרד"ס התורה ולהאדירה.

ונזכה כלנו בסיעתא דשמיא שכל למודינו זהא להקים שכנתא מגלוייתא בקרוב, אם הבנים שמחה, במהרה בימינו אמן.

בברכת התורה:

אברהם מרדכי יצחקי – החונה פה פורת

הַרְבַּּ מִשֶּׁה נַחֲשׁוּנִי

רחוב הרב קוק 12 ראשון לציון

טל' 039648512 0548481181

בסיעתא דשמיא, כ"ד אדר תש"ע

לכבוד ידיד נפשי הגה"צ המפרסם שזכה לזכות את עם ישראל ולהעמיד הדת על תקנה בכשרות, בשחיטה, בנקור, בטרה, ועוד. והוציא ספרים רבים שעל ידם השיב רבים מעון כ"ק האדמו"ר רבי שלום יהודה גראס מהאלמין שליט"א היושב בבית שמש.

רציתי בזה להעלות ולהודות על זיכוי הרבים שהנכם עושים בשנים האחרונות בהפיצכם את למוד הזהר בעולם ובחיבור הספרים והחברות

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג): ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירושו: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "ישראל דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטר בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג')... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עכת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזוהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עכת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מכדילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח ניחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד בן"י בוא"ו בן"י ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואות...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו [וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארך ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

הַרְבֵּים הֵן לְהִלָּיִב הַהִמּוֹנִים וְהֵן לְתוֹעֵלַת הַלִּימוּד הַמְּקַרְבֵּת הַגְּאוּלָּה וְאֲשֶׁרִי חִלְקִיכֶם.

וּבַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ פְּרֻשֶׁת נְשֵׂא דָף קכ"ב בְּרַעֲיָה מִהִימָנָא מִתּוֹאָר מִתּוֹאָר הַצְּרוֹת הַקְּשׁוֹת שְׂיִהְיֶה בְּגִלוֹת לִפְנֵי יְמוֹת הַמְּשִׁיחַ הֵן בְּגִלוֹת עֲשׂוּי הֵן בְּגִלוֹת שְׂמַעְאֵל שְׂנִקְרָאִים כָּלֵב וְנָחֵשׁ וּבְפִירוּשׁ מִתּוֹק מְדַבֵּשׁ מְבוֹאָר שְׂיִשְׂמַעְאֵל נִקְרָא נָחֵשׁ וְעֲשׂוּי כָּלֵב. וְנִרְאֶה לְהַסְבִּיר כִּי יֵשׁ בְּחַז"ל שְׂאֻמְרִים לְנָחֵשׁ מֵהַנָּאָה יֵשׁ לָךְ שְׂהַנְךָ יוֹרֵק וּמְטִיל אֶרֶס, וּבְאֻמַּת כֶּף רוֹאִים שְׂהִישְׂמַעְאֵלִים נְהַרְגִים וּמִתְפּוֹצְצִים כְּשֶׁהַעִיֶקֶר לְהַרוֹג יְהוּדִים, וְאֵילוֹ עֲשׂוּי לֹא יִתְאֲבָדוּ וְאֵת עֲצָמָם לֹא יִהְרָגוּ בְּשִׁבִיל יְהוּדִים. אֶלָּא כְּכָלֵב. וְעַל זֶה מוֹסִיף שֶׁם בַּזֶּהר הַקְּדוֹשׁ "מִי יוֹכֵל [בְּזִמְנוֹ שְׁלִפְנֵי הַמְּשִׁיחַ לְהִינָצֵל בְּאֻמוֹנָה] בְּגִינָם אֵיתְמָר [בְּשִׁבְיָלָם נֹאמַר] וְהַמְּשִׁפִּילִים יִזְהָרוּ כְּזֶהר הַרְקִיעַ "בְּהֵאֵי חֲבוּרָא דִּילָךְ דְּאֵיהּוּ סִפְר הַזֶּהר וְכוּ' וּבְגִין דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמִיטְעָם מְאִילָנָא דְּחִי דְּאֵיהּוּ הַאי סִפְר הַזֶּהר יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי [דְּהֵיִינוּ מִשָּׁה רַבְּנוּ רַעֲיָא מִהִימָנָא מְגַלָּה לָנוּ שְׂבִזְכוּת לְמוֹד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִפְקוּד מִהַגְּלוּת] וְכֵן בְּתַקּוּנֵי זֶהר סוּף תִּיקוּן ו' וְכוּ' "מִהֵאֵי חֲבוּרָא דִּילָךְ כִּד אֲתַגְּלִיא לְתַתָּא בְּדָרָא בְּתַרָּא בְּסוּף יוֹמִיא וּבְגִינָיָה [וְיִקְרָא כ"ה י'] וְקִרְאֵת דְּרוּר בְּאַרְץ". וּבִסְפֵר הַקְּדוֹשׁ בְּנֵי יִשְׂשַׁכַּר מְאָמַר ט' אֵיךְ ל"ג בְּעוֹמְרֵי מִסְבִּיר, שֶׁהָאוּר הִגְנוּ נִחְבָּא בַּתּוֹרָה וְהוּא מוֹסִיף שְׂרַבֵי שְׂמַעוֹן גְּלָה אֵת הָאוּר הִגְנוּ וְלָכֵן מְדַלִּיקִים אוֹרוֹת וּמְדוֹרוֹת עַד שְׂיִתְגַּלָּה אוֹר מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ כְּמִאָמַר חַז"ל וַיֹּאמֶר אֱלוֹקִים יְהִי אוֹר זֶה אוֹר שֶׁל מְשִׁיחַ וּבְזְכוּת הַתְּעַסְקוֹת בְּהָאוּר כִּי טוֹב וְכוּ' נֹזֶכָה לְבִרְכָה לְחַיִּים וְלְהָאִיר לְעֵינַי כֹּל יִשְׂרָאֵל. וְגַם כְּבוֹדוֹ הוֹצִיא הַסִּפְר אוֹר הַזֶּהר וּבּוֹ לְקַט מְגֻדוּלֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַחוּגִים הֵן מִיּוֹצְאֵי הַמְּזֻרַח וְהֵן מִיּוֹצְאֵי אֲשַׁכְנַז וְלִיטָא וְהֵן מְגֻדוּלֵי הָאֲדָמוּרִים וְרַבְּנֵי קַהֲלוֹת הַחֲסִידִים עַל חֲשִׁיבוֹת לְמוֹד הַזֶּהר וּמַעֲלָתָהּ הַנְּשַׁגְּבָה, וְטוֹבָה מְרוּבָה הַמַּגַּעַת לְלוּמְדֵיהָ וְאֲשֶׁרִיכֶם שְׂזַכִּיתֶם לָזֶה.

כְּמוֹכֵן יֵשׁ לְדַעַת שְׂאֻמָּנָם לְמוֹד הַזֶּהר מְקַרְבַּת הַגְּאוּלָּה וְכוּ' אֲבָל יֵשׁ תְּמִיד לְלִמּוּד וּלְשִׂאוֹל אֲצֵל חֲכָמִים מְסַמְכִים כְּדִי שְׁלָא יִלְמְדוּ בְּצוּרָה שְׂאֵינָה נְכוּנָה.

בְּכַבּוּד רַב: מִשָּׁה נְחִשׁוּנֵי, רֹאשׁוֹן לְצִיּוֹן

אֵלֶּיָּא יִחְזַקְאֵל קָאָמַר לִיהּ, וּבְרִשׁוּתָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, קָאָמַר כֹּל מַה דְקָאָמַר, וּגְלִי כֹל מַה דְגְלִי. וְהָאִי (דְּתוּ מַד ע"א) קָרָא אוּקְמוּהּ חֲבַרְיָא. אֲבָל נְבוּאָה דָא הוּוּת, בְּזַמְנָא דְנַחְתַּת שְׁכִינְתָא עִמָּהוּן דִּישְׂרָאֵל בְּגְלוּתָא, וַיִּקְרָא עֵילָאָה מְנַצָּא, סְתִימָא אֶסְתַּפְלוּתָא דִּיהוּא דְאִיקְרִי זֵהר שְׁכִינְתָא, דִּמְהוּא זוּהֲרָא אֲתַזְנַת, לָא אֲזַדְהֲרָא. וַיִּשְׁכִּינְתָא עֵילָאָה אֶסְתַּלְקַת מְעַל בְּנִין, וְאֲתִיֵּיב רִשׁוּ לְשַׁבְעִין שָׁנִין אַחֲרֵינִין דְּמַלְכוּת בְּבַל לְשַׁלְטָאָה.

אֲדַרְהֵי, נַחְתַּת אֶשָׁא מְלַעֲיָלָא, וְסַחֲרָא לֹון, וְהוּוּ שְׁמַעֲיִן קַל מְשַׁרְיִין עֵילָאִין, מְגוּ אֶשָׁא. חֲדִי רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְאָמַר לִיהּ פִּתַּח פּוּמְךָ וַיִּנְהַרוֹן מְלִין. פִּתַּח וְאָמַר, בְּרַבִּיעִי: דָּא דוּד מְלַפָּא דְאִיהוּ סְמִכָא רַבִּיעָאָה לְכוּרְסִיָּא עֵילָאָה, בְּחֲדִי אִינוּן תְּלַת סְמִכִין עֵילָאִין, דְּאִינוּן רְזָא דְשְׁלִשִׁים שָׁנָה, וְהָאִי סְמִכָא רַבִּיעָאָה, אִיהוּ בְּחִיבּוּרָא חֲדָא עִמָּהוּן. וּבְגִין דְאִיהוּ עִמָּהוּן בְּלָא פִירוּדָא, אֲתַמָּר בְּרַבִּיעִי. וְלֹא אָמַר וּבְרַבִּיעִי בְּחַמְשָׁה לְחֲדָשׁ, אֲלִין דְרַגִּין לְתַתָּא, דְּאִינוּן תִּיקוּנָא דְסִיְהֲרָא, לְאַתְחַבְרָא בְּהוּ.

וְרִית לְכַלְהוּ דְרַגִּין בְּאַסְתַּלְקוּת שְׁכִינְתָא עֵילָאָה מְעַל בְּנִין, נִיחָא וְנַהוּרָא. וּכְדִין לְבָשׁוּ שְׁמַיִם קְדְרוֹת וְשַׁק הוֹשַׁם פְּסוּתָם. וּכְדִין כְּתִיב, וְאֲנִי בְתוֹךְ הַגּוֹלָה, דְּהָא נַחְתַּת שְׁכִינְתָא בְּגְלוּתָא, וְאַתְגַּלְיָא יְקָרָא עֵילָאָה, וְשַׁמְשָׁא אֲתַחֲשָׁד.

וּכְבֹּה דְבְזַמְנָא דָּא, הָאִי קָרָא דְרִשְׁיִנֵּן לִיהּ בְּצַעַר, הֲכִי בְזַמְנָא אוּחֲרָא, (כ) וַיִּמָּא דְקִיָּמָא הֵהוּא נַהוּרָא לְאַנְהֲרָא, וּכְרִסוֹן אֶשְׁתַּלִּימוּ בְּנַהוּרָא, דָּא בְדָא. פּוּרְסִיָּא עֵילָאָה קְדִישָׁא, אֲנַהִיר נַהִירוּ בְּאַבְהֵן בְּקַדְמִיתָא, וּכְד אִינוּן נַהֲרִין מְגוּ הֵהוּא נַהוּרָא עֵילָאָה, כֹּלָא נַהִיר. הָדָא הוּא דְכְתִיב, וַיְהִי בְשַׁלְשִׁים וָגו' וַיְהִי מִקְדַּמַּת דְּנָא.

וְהֲכִי תַנָּא, (בְּרַשִׁית א) וַיְהִי אוֹר, וְהָיָה אוֹר לֹא נֶאֱמַר, אֲלֹא וַיְהִי אוֹר, שְׁפַכְר הוּהוּ. אוֹף הָכָא וַיְהִי בְשַׁלְשִׁים שָׁנָה, וְהָיָה לֹא נֶאֱמַר, אֲלֹא וַיְהִי, דְּהָא כְּבַר הוּהוּ. וְרְזָא דָּא דְכְתִיב, עַל נְהַר כְּבַר, עַל נַהוּרָא דְכְּבַר הוּהוּ. בְּרַבִּיעִי: דָּא דוּד מְלַפָּא, כְּמָא דְאַתְמָר. וְאִיהוּ קִיָּמָא בְּאַרְבַּע סְרִי, לְאַנְהֲרָא. אִיהוּ רַבִּיעָאָה וְדָאִי. בְּחַמְשָׁה: דָּא שְׁלֵמָה מְלַפָּא, דְּאִיהוּ אֶשְׁלִים לְכוּרְסִיָּא, דְכְתִיב (דְּח"א כט כג) וַיֵּשֶׁב שְׁלֵמָה עַל פְּסָא ה' לְמַלְךָ.

עַד כָּאן אֲתַנְהִיר נַהִירוּ בְּכֹלָא, מְכָאן וְאֵילָף, שְׁאֲרֵי נַהִירוּ לְאַתְכְּסִיָּא, דְכְתִיב וְאֲנִי בְתוֹךְ הַגּוֹלָה. רְזָא וְאֲנִי, קְרִיבַת לְאַתְחַשְׁכָּא. דְכְתִיב בְתוֹךְ הַגּוֹלָה, וְלֹא כְתִיב בְּגוֹלָה, אֲלֹא דִהוּהוּ קְרִיב לְגוֹלָה, וְאַתְחַשְׁכָּא וְאֵזִיל עַד דְאַתְחַשְׁדָּה, וְאַתְכְּפִי נַהוּרָא.

אֲמַאי אֲתַכְּפִי נַהוּרָא, אֲהַדְר וְאָמַר עַל נְהַר כְּבַר. עַל נַהוּרָא דְכְּבַר הוּהוּ,

דְּאִסְתָּלַק הַשְּׁתָא וְאִתְפָּרַשׁ מִינָהּ, וּבְגִין דְּאִתְפָּרַשׁ מִינָהּ הָהוּא נְהוֹרָא דְכִבְרָה
הָהּ, דְּאִיהוּ נְהוֹרָא קְדָמָאָה, נִפְתָּחוּ הַשְּׁמַיִם, בְּגִין כְּן נִפְתָּחוּ וְדָא.
דְּהָא בְּקִדְמִיתָא אֲשֶׁתְּכַח חִיבּוּרָא חָדָא בְּכָלְלָא חַד, דְּאִתְכָּלִיל יְמִינָא
בְּשָׂמָא לָא, וְשָׂמָא לָא בְּיְמִינָא, וְאִתְעֵבִיד מִינָהּ שְׁמַיִם דְּכָלִיל תְּרוּוּיָהּ.
פִּינּוּן דְּיְמִינָא אִתְהַדַּר לְאַחֲוָרָא, כְּמָא דְכְּתִיב, (איכה ב ג) הַשִּׁיב אַחֲוֹר יְמִינוּ,
כְּדִין וְדָאִי נִפְתָּחוּ הַשְּׁמַיִם, נִפְתָּחוּ מִהֶהוּא שְׁלִימוּ דְּחִבּוּרָא דְּהָהּ
בְּקִדְמִיתָא, וְאִתְפְּסִי קְדְרוּתָא בְּהֶהוּא אֲתֵר, דְּכְּתִיב (ישעיה ג) אֲלַפִּישׁ שְׁמַיִם
קְדְרוּת, דְּחִסֵּר מִינֵיהּ נְהַר כְּבֵר, הָהוּא נְהוֹרָא אֹר קְדָמָאָה, דְּכִבְרָה הָהּ.
כְּכִיכּוּל אֲשֶׁתְּכַח פִּירוּדָא.

וְרָוָא דָּא (שם סג טז) כִּי אֲבָרְהֶם לֹא יִדְעֻנוּ, וְכִינּוּן דְּאֲבָרְהֶם לֹא יִדְעֻנוּ וְלֹא נְהִיר
לָן, וְכִדְיִן וְיִשְׂרָאֵל לֹא יִפְרִינוּ, דְּהָא נִפְתָּחוּ הַשְּׁמַיִם, וְחִבּוּרָא לָא
אֲשֶׁתְּכַח, וְנְהוֹרָא אִתְאַבְּד.

וְאַרְאָה מְרֵאוֹת אֱלֹהִים, מַה דְּהוּוּ מִתְפַּסְיִין בְּקִדְמִיתָא בְּגוּ נְהִירוּ עֵילָאָה,
וְלֹא אִתְגַּלְיִין, הַשְּׁתָא חֲמִינָא לֹוּן בְּקִדְרוּ, צְוּוּחִין לְבַר. כְּמָה דְּאִתְ
אָמַר, (שם לג ז) הֵן אֲרָאִלִּים וְגו', חֲמִינָא לֹוּן דִּינְעֵעֻקוּ חוּצָה, וְנִחְתּוּ לְגִלוּתָא
דְּאִיהוּ חוּצָה, לְבַר מְאַרְעָא קְדִישָׁא, לְבַר מִתְחוּמָא דִּילְהוּן.
וְצוּוּחִין תְּרִין בְּכִיִּין, חַד, עַל דְּנִחְתִּי בְּגִלוּתָא, לְבַר מִתְחוּמָא דִּילְהוּן. וְחַד,
עַל דְּנִפְתָּחוּ הַשְּׁמַיִם, וְשָׁלוֹם לֹא אֲשֶׁתְּכַח, וְאִינוּן תְּרִין בְּכִיִּין, דְּהָא
הוּא דְּכְּתִיב, צְעֵקוּ חוּצָה, הָא בְּכִיָּה חַד. מְלֵאכִי שָׁלוֹם, אִינוּן דְּהוּוּ
מִסְטָרָא דְּשָׁלוֹם, יִכְפוּ עַל הָהוּא שָׁלוֹם, בְּגִין דְּחִסְרֵי נְהַר כְּבֵר.

בְּחֻמְשָׁה לַחֲדָשׁ הִיא הַשְּׁנָה הַחֲמִישִׁית לְגִלוּת הַמֶּלֶךְ יְהוֹשֻׁכִין, (יחזקאל א ב)
בְּחֻמְשָׁה לַחֲדָשׁ, הָא אֹקְמוּהָ. אָבֵל יוֹמָא דָּא, יוֹמֵי דְּשִׁבּוּעוֹת
הָהּ, הָהוּא יוֹמָא דְּקִבְלוּ יִשְׂרָאֵל אֹרִייתָא עַל טוּרָא דְּסִינֵי, וְשָׁמְעוּ (שמות
כ ב) אֲנֹכִי. וְכִדְיִן אִתְקִיִּים, (ישעיה מט טז) וְאֲנֹכִי לֹא אֲשַׁפְּחֵךְ. וְאִדְפַּר לֹוּן הָהוּא
יוֹמָא, וְנִחְתַּת שְׁכִינְתָא לְגִלוּתָא לְדִיִּירָא עֲמַהוּן דִּישְׂרָאֵל.

בְּהָהוּא יוֹמָא דְּאִיהוּ חֲמֻשָּׁה לַחֲדָשׁ, יוֹמָא דְּחֲמֻשִּׁין תְּרַעִין, הָהּ כַּד קִבְלוּ
יִשְׂרָאֵל אֹרִייתָא עַל טוּרָא דְּסִינֵי, וְנִחְתּוּ כְּמָה רְתִיכִין, וְכְּמָה
מְשַׁרְיִין דְּסַחְרִין כּוֹרְסֵי יְקָרָא עֵילָאָה, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְתִיב עַל כּוֹרְסֵיָא,
גוּ יְקָרָא עֵילָאָה דְּמִלְכָּא שְׁלִיטָא בְּהִידוּרָא. וְרַפִּיד שְׁמִיא וְשְׁמִיא שְׁמִיא עַל
טוּרָא דְּסִינֵי, וְיִהִיב אֹרִייתָא.

וְכִדְיִן אֲשֶׁתְּכַח חֲדוּהָ קַמִּיהָ, יוֹתֵר מִיוֹמָא דְּאִתְבְּרוּן שְׁמִיא וְאַרְעָא.
דְּהָא שְׁמַיִם וְאַרְצִין עַל תְּנַאי אִתְבְּרִיאוּ, וְלֹא אִתְקִיִּמוּ בְּקִיּוּמֵיהוּ,
עַד הָהוּא יוֹמָא דְּאִתְיַהִיב אֹרִייתָא לְיִשְׂרָאֵל. פִּינּוּן דְּקִבְלוּ יִשְׂרָאֵל

אורייתא על טורא דסיני, כדין אתבסם עלמא, ואתקיימו שמיא וארעא. וכמא דההוא יומא הוה חדוה קמי קודשא בריה הוא, הכי נמי הכא יומא דערבוביא ועציבו הוה, לאתתרכא שכינתא מתחומא קדישא, והואיל ואתגלייא נבואה דא, לא אתגלייא אלא ביומא דא, יומא דאדפר קודשא בריה הוא לישראל ההיא קיומא דטורא דסיני, וקבילו אורייתא. הוה הוה דבר ה' אל יחזקאל בן בוזי הכהן בארץ פשדים על נהר פבר ותהי עליו שם יד ה'. מפאן, דברשותא גלי יחזקאל, ואתיהיב ליה רשו עילאה, לגלאה כל מה דגלי.

הוה הוה: קיום על קיום, הוה בקיומא דההוא מלה, וההוא נבואה. שמא דקודשא בריה הוא דאתמסר למשה, הוי שמא קדישא עילאה, ושמא דא איהו לאגנא על גלותא, ואלמלי הוה שלם ברזא דשלימו, לא יתעפכוך כלל בגלותא. אבל אסתלק משמא דא א', ואשתאר היה. ובגין דאסתלק א'. אתכפל היה תרי זמני, לאגנא עליהו, ואיהו רזא חדא. דהא בשמא דא נחתת (דף טו ע"ב) שכינתא לגלותא, אבל באסתלקות אור את א'.

ואתגרי נבואה דא ליחזקאל בארץ פשדים, בחסרון אות אל"ף מרזא דשמא קדישא. לאחזאה, דלא הוה אלא על נהר פבר, על נהר דכבר הוה, דאסתלק משמא דא.

ובגין כך, ותהי עליו שם יד ה'. בקדמיתא דבר ה', ולבתר יד ה', וכלא חד, ורזא חד. אלא בקדמיתא לאו בדינא, דהא לאו אתריה איהו לאתגלאה עלוי שכינתא. והאי קרא, רוח קודשא אמרה. דאסהיד עליה דיחזקאל, דאתיהיב ליה רשו, וברוח נבואה אמר כל מה דאמר. עד פאן אשתעי קרא רזא דעובדא, מפאן ולהלאה שירותא דרזין עילאין. וארא והנה רוח סערה באה מן הצפון וגו'. מפאן שירותא לגלאה רזין, ולא אצטריכו לגלאה, בר לחכימי ליבא, דיצעין למדרש בהו. וארא, ולא כתיב ואראה. אלא ה' עילאה אסתלק, ולא חמא, במה דלא אתיהיב ליה רשו, ולא לאחרא לגלאה.

והוא אסתפל לתתא, באינון מראות דאתגליין תיר, ותמן פתיב ואראה. אבל הכא, אף על גב דקא רמיז מלין עילאין, כמאן דאסתפל בתר פותלא, בגין כך אסתלק ה' מתיבה דא.

והנה רוח סערה באה מן הצפון, האי איהו רזא דקאמרן, דאתא למיתבר קמי נבוכדנצר חייבא, ריש מלכוון. רוח סערה, דקא מסער פולא. וחינו רזא דקא גלי קודשא בריה הוא לאליהו, דכתיב, (מ"א יט יא) ורוח גדולה וחק מפרק הרים ומשבר סלעים וגו', לא פרוח ה' ודאי.

ואחר הרוח רעש לא ברעש ה'. והיינו ענן גדול. דההוא עננא קא מרעיש
ואזיל, דאיהו גדול. ואחר הרעש אש לא באש ה' ודאי. והיינו אש
מתלקחת.

וכר אינון קליפין למוחא דסחרן, דא לגו מן דא, ודא לגו מן דא. וההוא
אש, איהו אחיד בגויה ההוא נגה, דכתיב ונגה לו סביב. האי איהו
לגו מן פולא, ודא איהו דקא מתאחד במוחא.

הכא איהו רזא דארבע מלפון, דסחרן פולא. רוח סערה, דא מלכות
בבל. ענן גדול, דא איהו מלכות מדי. ואש מתלקחת, דא איהו
מלכות אדום. ונגה לו סביב, דא איהו מלכות יון, דסחרא לון נגה, ולא
בהו נגה, דכתיב בהו סביב. בגין דלית בכל מלפון, דאינון קרבין לאורח
מהימנותא, פנותיהו. אוף הכא באינון קליפין, לאו מאן דקריב למוחא,
פהאי. והאי סחרא ליה נוגה, ולא ביה נגה, נפקא מגו מוחא, ונהיר
סחור סחור.

וארין ארבע מלפון מתחלפין, כד שלטא האי על אינון אחרנין, אתדחין
פל אליון, ועאל ההוא דשלטא לקבלא מהאי נוגה, וביה שלטא
למהוי קריב.

ומתובה בעין החשמל, הא אוקמוה, דאינון חיון אשא ממללן, ואינון
זוהרא דזהיר, סלקא ונחתא, אשא דלהיט, קאים ולא קאים,
דלית מאן דכול למיקם ביה בדוכתא חדא. ועיינין וחזויהי לא יכלין
לשלטא עליה. הא איהו, והא לא איהו. הא בדוכתא חדא, והא בדוכתא
אחרא. הא סליק, והא נחית. ובחזו דא, אתטמר מה דאתטמר, ואתגניז
מה דאתגניז.

ודא איהו רזא, דאקרי חשמל. דנביאה למגו מן דא אצטריון למיחזי
ולמנדע, ולאסתפלא בצחותא דליבא, ועינא איהו סגיר יתיר מפולא,
ולואי דיכיל לקיימא ביה.

וכר מה דאסתפל למחמי ולמנדע, פל דא באספקלריא דלא נהרא. אכל
באספקלריא דנהרא, לא זכה נביאה לאסתפלא בר משה נביאה
מהימנא, דכל מפתחן דביתא בידיה. שאר נביאים, כד הוו מטאן להאי
חשמל לאסתפלא לגו עיינין אתבהילו, ולבא לא שכיף, ונפקו ביה מפל
רעיוני גופא, כדין חמו לגו מה דחמו בלחישו.

האי חשמל, גיון אשא מלהטא מנצצא, סלקא ונחתא, נציץ ולהיט.
מהאי סטרא, נפקא נציעו חד, חזו מנצצא מלהטא, הוי ולא הוי,

קאים וְלֹא קֵאים. וְחַד פְּגוּוֹנָא דָא מְהַאי סְטָרָא, וְדָא מְהַאי סְטָרָא, וְכֵן
לְאַרְבַּע סְטָרִין.

מִמַּלְלָא דָא אֶל דָא, וְדָא מִמַּלְלָא אֶל דָא, וְכֵן פְּלָהוּ, עַד דְּאִינוּן חַד. פְּדִין
נִצְצָן נִצְצִיצִין בְּנִצְצִיו חַד. סְלָקָא וְנַחְתָא, אֲזֵלָא וְקִימָא. אַתְחַזִּי
וְלֹא אַתְחַזִּי. הָא אִיהוּ, וְהָא לֹא אִיהוּ. לִית מָאן דְּקִימָא בֵּיהּ. אַתְהִדְרִין
נִצְצִיו בְּחִיזוּ דְּחִינוּן פְּמִלְקִדְמִין. מִמַּלְלָא. רַעִיוֹנִין מִתְבַּהֲלִין בֵּיהּ, וְלִבָּא לֹא
שְׂכִיף וְדָא אִיהוּ רְזָא דְּחֻשְׁמֵל.

לְגוּ מִן דָא אִיהוּ רְזָא בְּלִחִישׁוֹ, רְזָא דְּקִימִין לְגוּ בְּמוֹחָא. וְדָא אִיהוּ דְּכְתִיב,
וּמְתוּכָה דְּמוֹת אַרְבַּע חֵיות וְזֶה מְרֵאִיהֶן, וּמְתוּכָה וּגּוֹ', הָאִי אִיהוּ רְזָא
פְּנִימָאָה, בְּמוֹחָא קִימָא, גּוּ רְזִין עֵילְאִין, בְּדִיוקְנָא עֵילְאָה, מְגוּ פֶּל אִינוּן
קְלִיפִין דְּסַחְרִין לְמוֹחָא פְּדִקְאֶמְרִין.

וּמְתוּכָה, מְתוּכָה דְּמָאן. מְתוּף הֵוּא דְּאֶקְרִי חֻשְׁמֵל. וְאִי תִימָא, הָא כְּתִיב
חֻשְׁמֵל, וְהָא כְּתִיב (יחזקאל ח ב) חֻשְׁמֵלָה, דְּמִשְׁמַע דְּחֻשְׁמֵל אִיהוּ
דְּכַר, וְחֻשְׁמֵלָה אִיהִי נוֹקְבָא, וְהִכָּא פְּתִיב חֻשְׁמֵל, אֲמַאי פְּתִיב וּמְתוּכָה.
אֲרָא פְּלָהוּ לְתַתָּא, נוֹקְבֵי אִינוּן. וְכֹל מָאן דְּשְׁלִיט דָא עַל דָא, הָאִי דְּאִיהוּ
לְתַתָּא, אִיקְרִי נוֹקְבָא, וְכֹל אִינוּן דְּלְעֵילָא דְּיוֹכְרִין אִינוּן, וְדָא לְגוּ מִן
דָּא.

דְּמוֹת אַרְבַּע חֵיות, דְּמוֹת דְּמָאן. דְּמוֹת דְּאִינוּן חִינוּן עֵילְאִין, דְּהָא מְאֵלִין
אַתְחַזִּין אִינוּן גְּנִיזִין דְּלֹא אַתְחַזִּין. הִכָּא אִיקְרִי דְּמוֹת, וְאִיקְרִי צְלָם,
דְּכְתִיב (בראשית א טו) בְּצִלְמֵנוּ פְּדִמוֹתֵנוּ וּכְתִיב (שם א טו) בְּצִלְם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת
הָאָדָם, וּכְתִיב (שם ה א) בְּדְמוֹת אֱלֹהִים עָשָׂה אֹתוֹ.

בְּגִין דְּהִכָּא רְזָא עֵילְאָה אִיהוּ, דְּכַד הֵוּא נְהַר דְּנִפְיָא מְעַדְן, פְּרַחִין מְנִיָּה
פֶּל אִינוּן נְשַׁמְתִּין, דְּאִינוּן אִיבָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא, וְנִטְלָא לֹון מָאן
דְּנִטְלָא לֹון, בְּשַׁעֲתָא דְּנִפְקָא מִקְמִי קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא. פְּלָהוּ כֹל חַד עָאל
בְּדִיוקְנָא לְאַצְטִירָא, בְּהֵוּא אַתְר דְּאִיקְרִי דְּמוֹת, וְאִינוּן אַרְבַּע חִינוּן.

וְתַמְן מְצַטִּירָא פֶּל (דף מה ע"ב) חַד וְחַד, בְּהֵוּא דְּיוֹקְנָא דְּאַתְחַזִּי לִיָּהּ. וּמִתְמַן
נְפָקִי פֶּל אִינוּן דְּיוֹקְנִין, מְצַטִּירִין בְּדִיוקְנֵיהוּ פֶּל חַד בְּדִיוקְנֵיהּ,
כְּמָאן דְּאֵעִיל בְּדְפוּס לְאַצְטִירָא. דְּמוֹת דָּא, אֲפִיק דְּמוֹת. וְצִלְם, אֲפִיק
צְלָם. חֵיות דְּנִפְקִי מִחֵילָא דְּחֵיהּ דְּאִיהוּ דְּכַר.

וּבְגִין דְּאִינוּן נוֹקְבֵי, אִיקְרוּן חֵיות אַרְבַּע, דְּאִינוּן בְּאַרְבַּע סְטָרִין דְּעֵלְמָא,
וּבְהוּן פְּלִילָן פֶּל אִינוּן חֵילִין וּמִשְׁרִינִין. דְּמוֹת בְּרָזָא דְּלְעֵילָא
בְּרָזָא דְּלְתַתָּא, נְטְלֵי דְּיוֹקְנִין לְעֵילָא, נְטְלֵי דְּיוֹקְנִין לְתַתָּא, וְאִינוּן

דְיוֹקְנָא מִמֶּשׁ דְּכָל סְטָרִין. וְאַפִּיקוּ דְיוֹקְנִין דְּכָל סְטָרִין דְּלַעֲלֵא וְתַתָּא. כִּיּוֹן דְּאָמַר דְּמוֹת, אֲמַאי לְבַתֵּר פְּתִיב וְזֵה מְרַאֲיֵהן. אֲלֵא דְאֶחִית קַמֵּיה, וְאֶחְזִייה מְלָה דְלָא יִדְיע. כַּמָּה דַּאת אָמַר, (במדבר ח"ד) וְזֵה מַעֲשֵׂה הַמְּנוּרָה. (בראשית ו טו) וְזֵה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה וּגְו', אוֹף הֲכָא וְזֵה מְרַאֲיֵהן.

וְאִי תִימָא כָּל אֵינוֹן נְבִיאִים בַּר מִשָּׁה נְבִיאָה מְהִימָנָא, כְּלָהוּ מִתַּעְרַבְבִי דַעֲתִייהוּ פַּד מְטִי לְגוֹ חֲשַׁמֶּל, וְהוּא יְכִיל לְמִיקָם עַל דָּא. אֲלֵא בְּגִין רוּחַ נְבוּאָה הָוָה קָאֲמַר מְלִין, וּבְגִין רַחֲמֵי דִישְׂרָאֵל אֵיתְגַּלִּי כָּל חַזְוֹן דְּלַבֵּר. וְכְלָהוּ מִתַּעְרַבְבִי, וְכְלָהוּ בַעֲרַבּוּכְיָא.

וְחִיזוּ פְּנִימָאָה אֵיהוּ חִיזוּ בַלְחִישׁוֹ, כַּמָּא דְאָמַר (מ"א יט יב) וְאַחַר הָאֵשׁ קוּל דְּמָמָה דְקָה. וְדָא אֵיהוּ רְזָא, וְדִדְיוֹקְנָא דְכְּלִיל כָּל דְיוֹקְנִין בְּחִיזוּ דְלַעֲלֵא, קוּל עֵילָאָה, בַּלְחִישׁוֹ דְלַעֲלֵא, דְמַנְיָה נְפַקֵּי כָּל דְיוֹקְנִין. קוּל לְתַתָּא, כַּהֲהוּא קוּל עֵילָאָה דְנַקִּיט בְּגוּיָה כָּל דְיוֹקְנִין. וּבְגִין דְדָא אֵיהוּ בַלְחִישׁוֹ, פַּד נְבִיאָה מְטִי לְגַבִּיָה, נְהִיר בֵּיה עֵינִין, וְנַהֲרִין רַעֲיוֹנִין.

וְזֵה מְרַאֲיֵהן, דְהָא לִית לֹוֹן חִיזוֹ, אֲלֵא מְגוֹ רְזָא דְאֶסְפַּקְלָרְיָא דְנַהֲרָא לַעֲלֵא, דְאֵיהוּ חִיזוֹ דִילְהוֹן, וְחַזְוֹא דְכֵלָא, וְכֵלָא נַהֲרִין כַּהֲהוּא נַהֲרָא.

חֲשַׁמֶּל, אֵינוֹן אַרְבַּע נְצִיצִין, דְלַהֲטִין וְנַצְצִי וְעָאֲלִין דָּא בְדָא, וְאַתְעַבִּיד מְנִייהוּ חַד גּוּפָא, וְאִיקְרִי חֲשַׁמֶּל. אוֹף הֲכָא אֲלִין אַרְבַּע חִיּוֹת, כְּלִילִן דָּא בְדָא.

בְּגִין דְאֵינוֹן לְאַרְבַּע סְטָרִין. הֵהוּא דְלַסְטֵר מְזֻרַח, אֶתְפְּלִיל בְּסְטֵר מְעָרַב. וְהֵהוּא דְלַסְטֵר מְעָרַב, אֶתְפְּלִיל בְּסְטֵר מְזֻרַח. וְהֵהוּא דְלַסְטֵר צְפוֹן, אֶתְפְּלִיל בְּסְטֵר דְרוֹם, וְהֵהוּא דְלַסְטֵר דְרוֹם, אֶתְפְּלִיל בְּסְטֵר צְפוֹן. וְכִיּוֹן דְאֶתְפְּלִילוּ כּוּלְהוּ דָּא בְדָא, אֶתְעַבִּיד מְנִייהוּ חַד גּוּפָא, וְאֵיהוּ רְזָא דְאִקְרִי אָדָם. וְאַף עַל גַּב דְכָל אַנְפִין מְשַׁתְּנִין בְּסְטֵרֵיהוּ.

וּמְגוֹ אֲלִין דְאֵינוֹן רְזָא פְּנִימָאָה, לְגַבִּי נְקוּדָה דְקִימָא עֲלֵייהוּ, נְפַקֵּי כַּמָּה מְשַׁרְיִין לְזִינְיָהוּ.

אָדָם דְכַר וְנוֹקְבָא. אֶת דְאֵיהוּ רְזָא, דְכַר אֵיהוּ אֶת ׀. רְזָא דְאָדָם בְּשַׁלְיֵמוֹ. וְאֶת דָּא שְׁלֵטָא בְּנְקוּדָה דָּא דְאֵיהוּ אַרְבַּע, עַל אַרְבַּע חִיּוֹן.

וּבְרְזָא דָּא דְאֵיהוּ רְזָא פְּנִימָאָה דְכֵלָא, כָּל אֵינוֹן מְשַׁרְיִין אַחֲרֵנִין וְכָל אֵינוֹן חִילִין אַקְרוּן בְּשַׁמָּא דָּא, דְכַתִּיב, (תהלים סו יז) אֲלִפֵי שְׂנֵאָן. וְאַף עַל גַּב דְאֹקְמוּהָ, אֲבָל רְזָא דָּא, בְּגִין דְנְפַקֵּי מְגוֹ רְזָא דְמוּחָא פְּנִימָאָה, בְּכֵלָא דְכֵלָא, שְׂנֵאָן, רְזָא דְמוּחָא, שׁוּר נֶשֶׁר אַרְיָה, אָדָם כְּלִיל לֹוֹן, אֲכֵלִיל

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופזר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מוזרה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. ובפרפת משה רבינו מהימנא בתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שצמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבודו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קַדְמֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיִּשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוֹל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאַרְיָה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלֵינוּ. וַיְחוּם וַיְחַמּוֹל עָלֵינוּ. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצַל כַּנְפָּיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנַּחַל עֲדֵנּוּ יִשְׁקָהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׂים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיְלֻוּהוּ אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תִּנּוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים
מַעֲשֵׂיהָ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוֹל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וַיְחַמּוֹל עָלֶיהָ. וַיְלֻוּהָ אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחובט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחובט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

ספר
תיקוני
הזהר

דף היומי
מנוקד

מחולק ל-354
ימות השנה
חלק א'
תשרי- אדר